

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Eliška Honsová

Název práce: Přeshraniční spolupráce zdravotnických záchranných služeb v euroregionu Šumava

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): Tomáš Weiss

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Práce se věnuje přeshraniční spolupráci záchranných služeb mezi příhraničními regiony v Česku a Bavorsku, resp. Rakousku. V rozsáhlém textu čerpajícím z primárních zdrojů i rozhovorů s účastníky popisuje mnoho okolností probíhající spolupráce a jejího navazování.

Cíl není jasně definován. Na jedné straně si práce stanovuje velmi deskriptivní cíl – „zjistit, jak probíhala domluva na přeshraniční spolupráci“ (s. 4). Na straně druhé chce práce také nabídnout „zhodnocení realizace spolupráce a analýz[u] následného vývoje“ (tamtéž). Navíc také předkládá v dalším odstavci řadu nejrůznějších otázek a hypotéz, které s výše identifikovanými cíli nijak nesouvisejí.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Jedná se o velmi rozsáhlé dílo, na kterém je třeba ocenit detailnost deskripce i bohatost zdrojů. Především stojí za zmínku řada původních rozhovorů s účastníky jednání, resp. účastníky samotné spolupráce. Zvolené téma je navíc velmi zajímavé, málo probádané a má veliký potenciál přinést širší poznatky o fungování přeshraniční spolupráce, resp. evropské spolupráce ve zdravotnictví.

Bohužel práce tento potenciál nedokáže naplnit. Příčinou je hned několik zásadních problémů v konstrukci práce:

V první řadě chybí cíl práce, resp. výzkumná otázka, který by vycházel z akademické debaty a zase do ní přispíval. Autorka se pokusila práci k jednomu typu literatury, novému regionalismu, vztáhnout. Nešla ale dál než ke zmínce, že taková literatura existuje a co zhruba obsahuje. Výzkumná otázka z ní nevyplývá a také práce nedokáže nabídnout žádná zjištění, která by do literatury přispívala. Ve své podstatě je celá teoretická debata zbytečná, protože se zbytkem práce nijak nespojuje. Přehled literatury je navíc dost nešťastně koncipován jako řada různých děl a stručných odstavců, které spíše připomínají recenzi. Autorka také dlouze rozebírá některá díla, u nichž potom konstatuje, že je nepoužila (není zřejmé proč se tedy v textu objevují).

Práce by přitom mohla k debatě o podobě a formách regionalismu jednoduše přispět. Některá zjištění týkající se odlišných forem organizace zdravotní záchranné služby a úrovně vládnutí mají potenciál vyslovit se k řadě věcí, o nichž se současná debata vede. To by ovšem vyžadovalo podstatně disciplinovanější strukturu práce i větší výběr popisované empirie. Určitý náznak lze nalézt v odstavci na s. 67-68 („Evropská unie jako aktér...“), ale tam není jasné, jestli jde o snahu dohnat teoretický rámec, který chybí v úvodu, anebo o pokus o předčasné závěry.

Za další je v práci obecně řada částí, které se sice objeví, jsou případně i velmi detailní, ale nijak nesouvisejí s cílem práce, ani se k dalšími textu nijak nevztahují. K takovým částem nepochybně patří celá pasáž věnovaná evropské regionální politice a fondům. Souvislost samozřejmě existuje, ale práce ji nijak neukazuje ani nepoužívá. K evropské regionální politice se text dále nikde nevrací.

Velký problém je výběr případových studií – spolupráce mezi ČR a Bavorskem a ČR a Horními Rakousy. Práce vysvětluje, proč jsou tyto případy zajímavé ke srovnání. A chce se i souhlasit. K žádnému srovnání nicméně práce nedospěje. Čtenář najde jen popis, někdy oddělený, někdy společný, dvou forem spolupráce. Navíc čtenář čas od času zmate exkurs do spolupráce s Dolními Rakousy, případně se Saskem. Rozumím tomu, že se obě formy spolupráce odehrávají v rámci jednoho euroregionu. Ale tento fakt zřejmě nijak spolupráci neovlivňuje. Práce dokonce sama připouští, že euroregion není nijak relevantní (s. 67).

Nejasné ukotvení a zamlžený cíl způsobují řadu nejasností v těle textu. Jako příklad možno vzít část 4.3, o které autorka sama (sic!) tvrdí, že jde o kapitoly „nejzajímavější“ (s. 70). Kapitola identifikuje řadu problémů ve spolupráci. Není ale zřejmé, kde se tyto problémy vzaly, jak byly identifikovány. Jestli jde o induktivní výsledek, anebo problémy vzešlé z nějakého předpokladu. Zmíněné problémy jsou navíc nejrůznějších typů, které určitě nelze jednoduše srovnávat. Některé se týkají legislativního rámce, jiné aktérů, jiné praktických okolností. Kapitola skutečně obsahuje řadu zajímavých zjištění, ale nedokáže je strukturovat a vztáhnout k obecnějším zjištěním o přeshraniční spolupráci.

Za zmínku také stojí fakt, že autorka staví na dokumentech a rozhovorech, ale v podstatě všechny pocházejí z české strany hranice. To je při analýze přeshraniční spolupráce a kritickém vyhodnocování zjištěných informací značný problém. Šlo by se mu možná vyhnout zúžením otázky tak, aby bylo možné na ni hledat odpověď jen na české straně, což se ovšem v práci neděje. V každém případě je ale zapotřebí se s tímto faktem vyrovnat v úvodu nebo v metodologické části. Zmínka se v práci objeví až na s. 79, a to pouze zmínka, nikoli zhodnocení toho, co takové složení zdrojů pro zjištění znamená.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Práce je psaná přiměřeným jazykem a obsahuje všechny formální náležitosti. Gramatické chyby se objevují, ale v menším množství. Práci by nicméně slušela lepší editace. Na s. 73 chybí část textu. Některé pasáže se v textu několikrát opakují, například části o systému Babylon nebo části věnované sekundárním transportům, kterým je věnovaná celá sekce a potom se několikrát vynořují znovu a znovu.

V seznamu zdrojů není zřejmé, proč jsou dělené na tištěné a elektronické – u většiny z nich jde jen o rozdíl v médiu, nikoli charakteru.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Jedná se o velmi zajímavé téma. Autorce se podařilo shromáždit velké množství informací a je nutné ocenit práci s prameny i řadu rozhovorů s účastníky. Problém je, že práci chybí jasné navázání na literaturu i jasná definice cíle nad rámec pouhého nestrukturovaného popisu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Prosím, aby se autorka vypořádala s výtkami a námitkami výše. Rád bych se také zeptal, proč se domnívá, že spolupráce záchranných služeb vede k odchodu českých lékařů do Německa (s. 77 a jinde).

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou **C-D** podle průběhu obhajoby.

Datum: 25. ledna 2020

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.